

P R E F A Ț Ă

Cel de al doilea volum de „CERCETARI ARHEOLOGICE ÎN BUCUREȘTI“ ce vede lumina tiparului la numai doi ani de la apariția primului volum (1963), face o dată mai mult dovada străduinței și competenței colectivului Muzeului de istorie a orașului București. Potrivit planului de lucru, aprobat de direcția Institutului de arheologie al Academiei R.P.R., colectivul de arheologi ai Muzeului de istorie are în grija sa imediată cercetarea monumentelor arheologice ale Capitalei. Fie că este vorba de săpăturile arheologice de la Cățelu Nou și de la Băneasa — Străulești (executate în continuare de Valeriu Leahu, Margareta Constantin și Panait I. Panait), fie că este vorba de cercetările arheologice și istorice complexe de la Tînganu (întreprinse de Panait I. Panait, Mioara Turcu, Paul Cernovodeanu și Iulia Constantinescu) sau de cele efectuate în vecinătatea Poului Mihai-Vodă din București (Gh. Cantacuzino), fie că este vorba de considerațiile istorice — arhitectonice privind biserica Visarion Vechi (Mioara Turcu, Paul Cernovodeanu, arhitect C. Marinescu), toate aceste studii aduc o contribuție deosebit de prețioasă nu numai la cunoașterea trecutului mai îndepărtat sau mai apropiat al teritoriului orașului București, dar aduc completări esențiale la istoria culturii în perioada atât de puțin cunoscută a începuturilor Evului Mediu și la aceea, nu mai puțin însemnată a feudalismului dezvoltat. Intemeiate pe o atentă și minuțioasă cercetare a urmelor arheologice, descoperite în punctele amintite mai sus, studiile publicate în acest al doilea volum de „Cercetări arheologice în București“, se remarcă și prin concluziile judicioase, la care se opresc autorii lor.

Ne face totodată o deosebită plăcere să subliniem faptul că toți arheologii și istoricii, care prezintă în acest volum contribuții atât de prețioase se numără printre cei mai distinși elevi și colaboratori ai noștri. Odată mai mult ei fac astăzi dovada că merită încrederea cu care au

fost primiți în rîndurile noastre, contribuind prin munca lor devotată și stăruitoare, prin metoda lor de cercetare și prin analiza competentă a documentelor istorice, obținute prin propriile lor cercetări, la progresul arheologiei românești de după 23 August 1944, atît de favorabil apreciată în țară și peste hotare.

București, 17 noiembrie 1964.

Acad. EMIL CONDURACHI
Directorul Institutului de Arheologie
al Academiei R.P.R.